

Protokollens Paalidelighed bør Konsulen drage Omsorg for, at paalidelige Vidner ere til Stede under hans Rets-handlinger, hvilke kunne attestere og i fornødent Fald edelig bekræfte Protokollens Rigtighed.

Til § 11.

Det er selvfølgelig en Umulighed i nærværende Lov at angive de materielle Retsregler, som Konsulerne skulle følge i deres Virksomhed. I det hele taget maa det være overladt dem selv at erhverve sig saa megen Kundskab om dansk Lov og Ret, som de formaa. Men ved Siden heraf vil Udenrigsministeriet saavel i Almindelighed som for muligvis forefaldende Tilfælde Vedkommende i Form af Instrukser kunne yde Konsulerne en vis Retsbelæring dels ved at gøre dem bekendte med Love, for hvilke de hyppigt faa Brug, dels ved at give dem Oplysning om andre for dem vigtige Retsregler, som ikke ligefrem kunne læses ud af enkelte bestemte Lovbud o. desl. Særlig vil det være hensigtsmæssigt at give Udenrigsministeriet Myndighed til at foreskrive Maaden, hvorpaa processuelle Forhændelser og Meddelelser skulle ske, da det paa Grund af Forholdenes Forskellighed paa de forskellige Steder vil være vanskeligt at give almindelige Regler herom i denne Lov.

Angaaende de Betalinger, som skulle erlægges for Konsulernes Rets-handlinger, saavel som om Udgifterne ved Straffesagers Behandling indeholdes en Regel i denne Paragrafs sidste Stykke, som formentlig ikke trænger til nærmere Forklaring.

Til § 12.

Naar de paa vedkommende Sted boende Danske skulle nyde fuldständig Eksemption fra Landets Domstole og Øvrigheder, maa Konsulen foruden Domsmyndigheden ogsaa være i Besiddelse af en vis Øvrigheds- og Politimyndighed over de sig dersteds opholdende Danske, da det selvfølgelig heller ikke i disse Forhold kan gaa an, at de ikke ere undergivne nogen som helst. Konsulen maa derfor være i Besiddelse af den Øvrigheds- og Politimyndighed, som den danske Lovgivning i det hele taget hjemler over for private, og de paa Stedet værende Danske maa være pligtige at efterkomme Konsulens Paalæg og Befalinger i samme Omfang, som private her i Landet ere pligtige at efterkomme Øvrighedens og Politiets Paalæg og Befalinger, for saa vidt som disse støttes paa Landets almindelige Lovgivning, idet der i denne Forbindelse ikke bliver Spørgsmaal om spectelle

Politivedtægter, Sundhedsvedtægter eller andre rent lokale Bestemmelser. Men ved Siden heraf vil det være hensigtsmæssigt efter andre Staters Eksempel, at der for at betrygge et fredeligt og godt Forhold saavel til vedkommende Lands Regering og Øvrighed som til andre europæiske Staters Underaatter og Konsuler indrømmes Konsulen en vis Myndighed til at udstede Anordninger angaaende Politiforhold eller sigtende til at kundgøre, hvad der er at iagttage i Forhold til Landets Love og Regering, og det, som saaledes indskræpes de paa Stedet værende Danske at undlade eller iagttage, maa disse være pligtige til at undlade eller foretage, og for at de her omhandlede Paabud ikke skulle være virkningsløse, er det foreslaaet at give Konsulen Ret til i sine Bekendtgørelser og Anordninger at fastsætte smaa Politistraffe, navnlig mindre Pengebøder, for disses Ikke-Iagttagelse.

Endvidere vil det være hensigtsmæssigt og stemmende med andre Staters Love at der tillægges Konsulerne fuld Notarialmyndighed, hvilket ingenlunde kan antages allerede at følge af Forordning 4de August 1824 § 9.

I sin Virksomhed ifølge denne Paragraf handler Konsulen selvfølgelig som administrativ og ikke som judicial Embedsmand, og han maa derfor være undergiven den almindelige Returs til overordnet administrativ Myndighed, som i nærværende Tilfælde er Udenrigsministeriet, der altsaa bl. a. vil være berettiget til at ophæve de af ham truffne Foranstaltninger eller paalægge ham at omgøre eller modificere disse.

Til § 13.

Ved denne Paragraf, som i øvrigt er stemmende med den gældende Instruks for Konsulerne af 15de Decbr. 1893 § 13, er der ikke Grund til anden Bemærkning end den, at dens Regler ere begrundede i, at det er af Vigtighed for Konsulen til enhver Tid at have Oversigt over, hvilke Personer der henhøre under hans Doms- og Øvrighedsmyndighed, og at det for de vedkommende Personer har Interesse til enhver Tid at kunne godtgøre saavel over for Landets Autoriteter som over for andre europæiske Magter, at de staa under dansk Konsularjurisdiktion.

Til § 14.

Den i nærværende Paragrafs 1ste Stykke indeholdte Regel trænger ikke til nærmere Forklaring; der er ingen Grund til, at de for Konsuler i Almindelighed givne Love og administrative Forrifter ikke ogsaa skulle